

med? Og så må man sige, at det er lidt svært for en institution at få den forestilling, at man kan lade være med at fusionere og sige: Jamen der er gode faglige grunde til, at vi bliver ved med at have den position, vi har, og den udviklingsplan, vi har. Det vil jeg godt have ministerens kommentarer til.

Det andet er det her spørgsmål om det strategiske. Nu er ministeren jo stadig væk en slags liberal, tror jeg, på en eller anden måde, og derfor kan det vel ikke være helt fremmed for ministeren, at Folketinget også kan bestemme at lade andre bestemme. Det står ikke skrevet nogen steder, at Folketinget skal bestemme, hvad ting skal gå til.

Folketinget kan også træffe den beslutning, at nogle andre, som har en faglig kompetence, som har en indsigt, skal tage vare på tingene, og at de skal finde ud af, hvor det findes mest hensigtsmæssigt. Som ministeren selv redegør for, er der en levende, kvalificeret debat i forskningsmiljøer, som gør, at man kan have tillid til, at det også ville finde sted.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

De besvarelser, de breve, jeg har fået fra bestyrelserne for så vel universiteterne som sektorforskningen, har en sådan karakter, at jeg roligt tør anvende udtrykket, at det er positive tilbagemeldinger.

Med hensyn til det faglige forsøgte jeg netop at understrege, ikke mindst over for fru Margrethe Vestager, at vi fra regeringens side har lyttet meget til de faglige indspil, der er kommet i det store forberedelsesarbejde, der er gået forud. Og så må jeg fastholde: Vi har folkestyre i Danmark, og derfor er det Folketinget, der vedtager, hvordan fordelingen skal være. Med hensyn til hvordan pengene så bliver anvendt og i hele spørgsmålet om forskningsfrihed tror jeg ikke vi er særlig uenige.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det kan ikke have undgået nogens opmærksomhed, at ministeren på ingen måde forsøgte at svare på de spørgsmål, der blev stillet. Det første spørgsmål handler ikke om, hvorvidt ministeren synes, han har fået positive svar. Det handler om, hvorvidt det ikke er sådan, at ministeren har stillet et spørgsmål, som kun anviser en vej for de institutioner, som har fået ministerens

brev, nemlig: Hvem vil I fusionere med? Det var det ene.

Det andet var, at det forekommer mærkeligt, at man lige pludselig hører »vi har jo folkestyre« op af posen i den her sammenhæng. Det her handler jo ikke om, hvorvidt vi har folkestyre eller ej. Det handler om, hvorvidt det er Folketinget eller in casu regeringen – for det er det jo konkret, Dansk Folkeparti har man jo altid med på vognen – som skal tage stilling til, hvad det er, der skal satses på, inden for hvilke områder der skal satses, hvad det er, vi skal forske i for danske forskningsmidler. Eller om man kan beslutte, at vi gerne vil overlade det til faglige miljøer og har tillid til, at det finder sted efter en faglig drøftelse og med den prioritering, som er lagt ud til universiteterne og universiteternes bestyrelser. Det er jo en principiel diskussion.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Ja, og den principielle diskussion tager jeg meget gerne, men jeg synes, jeg har redegjort meget tydeligt for, at universiteterne vil få betydelig bedre forhold, når de her midler kommer. Selv af de midler, der kommer fra forskningsrådene, forsøgte jeg at beskrive i min besvarelse, går langt, langt de fleste til universiteterne. Vi har stor tillid til, at universiteternes ledelse, bestyrelserne og rektorerne kan løfte den her store opgave, og derfor har vi bl.a. også foreslået, at man fra universiteternes ledelse får mulighed for at søge større forskningspuljer, som man selv kan disponere over, således at man kan lægge en strategisk profil på det enkelte universitet.

Kl. 13.35

Altså, jeg kan ikke forestille mig, vi er særlig uenige om det. Der er forskel på fri forskning og strategisk forskning, og når det er strategisk forskning, kan vi diskutere, hvor stort beløbet skal være. Når det er strategisk forskning, kan man, som vi jo har gjort, både regeringen, Det Radikale Venstre, og Folketingets øvrige partier, beslutte, hvilke områder man så ønsker der skal forskes i. Men når vi kommer dertil, er det jo forskningen, forskerne og forskningsmiljøerne, der bestemmer, hvordan og hvorledes det skal foregå.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Vi er jo enige om herinde at ville give forskningen bedst mulige vilkår. Så langt, så godt. Så er spørgsmålet: Hvordan? Når nu regeringen væl-